

Be a szakszervezetbe!

Tagtoborzó kampányt indított szakszervezetünk a tárgyalási pozíciónk javítása érdekében, a helyi kollektív szerződésért.

Kinek tanulmányaiból, kinek a szüleitől vagy idősebb munkatársaitól, kinek a kommunisztázó jobboldaliaktól ugrik be a címben szereplő régi szlogen: Be a szakszervezetekbe! Valóban ma még szabad a mozgásterünk, a munkavállalók, a bérből és fizetésből élők, szabadon, önkéntesen bővíthetik a szakszervezeti létszámot, megszervezhetik szervezeteiket. *Első állításunk:* alakítsunk új alapszervezeteket, szervezzük meg a versenyszféra valódi érdekvédelmét. Nem elég az országos konföderációk gigaszövetsége, nem elég az ágazatok széleskörű fúziója. Te kellesz hozzá, hogy szakszervezeted egyenjogú partnerévé váljon a munkaadóknak, a tulajdonosoknak. A munkahelyeken nélkületek csekély remény van a profitra, a bővülésre, a fejlődésre. Meghatározó vagy a munka világában, még akkor is, ha ezt ma nem érzed, nem látod, nem tapasztalod, ha mást érzékeltetnek veled. Tevékenységed nélkülözhetetlen és mégsem fizetik meg értékén a munkádat. Tetszik vagy nem, eredményt csak az erő pozíciójából érhetünk el. Tennivaló, feladat pedig bőven van.

Idén Kamaraerdőn, az új formátumú és hangulatú János napi rendezvényen zászlót bontottunk a tagtoborzás mellett. *Második állításunk:* és egyben a legfontosabb célunknak is tartjuk a nyomdász hagyományokra épülő patinás szakszervezetünk létszámbővítését. A kitűzött cél a szervezetünk megerősítése, amelyet az évvégéig tartó tagtoborzás fölporgetésével akarunk elérni. A pályázaton elnyert forrásainkat is ennek a feladatnak a megoldására összpontosítjuk. Segítséget nyújtunk anyagilag is ehhez a munkához az alapszervezeteknek, minden munkavállalónak aki új szervezet létrehozásában tevékenykedik üzemében, nyomdájában. Jelenkezetek és mi veletek együtt szervezünk, informálunk agítálunk. Nemes feladat ez, a nyomdász kollektíváért, a jobb bérezésért és munkakörülményekért, a munkahelyi megállapodásokért. Tisztáznunk kell önmagunkkal, hogy a helyi kollektív szerződések megkötése, betartása és betartatása nélkül, nem lesz javulás az életminőségünkben. A törvény kinyújtott keze a helyi kollektív szerződés, ha úgy tetszik a „munkahely alkotmánya”. Ez ad garanciát ahhoz amit kormányzati körökből is sugallnak: a törvények betartása mindenkinek kötelező munkaadónak ugyan úgy, mint ahogy a munkavállalónak is. Nincs kettős mérce, a törvény a mi érdekeinket is védi, csak alkalmazni kell. Ezért a **fő törekvésünk és egyben harmadik állításunk:** a következő időszakban minden nyomdász munkáltatónál legyen érvényes kollektív szerződés. Ezért képesek vagyunk tárgyalni, egyezkedni, harcolni, ha kell sztrájkolni is, mert csak a jog alkalmazásával látjuk biztosítékát annak, hogy helyre álljon a megtépázott munkahelyi béke. Ha ezt nem tesszük várhatóan tovább erősödik a kizsákmányolás és nőnek a megélhetési gondok. A Mt. biztosítja a szakszervezeteknek a szerződés megkötést még pedig úgy, hogy a „*A kollektív szerződés kötésére irányuló ajánlat tárgyalása nem utasítható vissza.*” Mt. 276§. Nincs idő késlekedésre cselekedni kell.

Ez évi bérmegállapodások is ott szenvedtek csorbát, hogy nem tudtunk érdemi nyomást biztosítani, még jogszabályi és kormányzati támogatás mellett sem, a munkavállalói elvárásokhoz. A minimálbér emelés a cégek többsége szerint nem okozott gondokat, problémát a minimálbér és a vele együtt mozgó garantált bérminimum 5,4 illetve 5,6%-kal történő januári emelése jelentett. A 2013. évi bérajánlás aláírása megtörtént ugyan, de a 3,1%-os erősen izzadságszagú értéke is nagy fejtörést jelent a cégeknek, még akkor is ha ez a versenyszektorban nem kötelező érvényű, csak az iránytű szerepet töltötte be. A nyomdász ágazat nehézségeit jól jelzi, hogy a cégek többségénél nem volt érdemi béremelés. Mindössze 35%-a jelezte, hogy 3% körüli mértékben került sor emelésre. Ebben az esetben azt jelenti, hogy nagyságrendileg az ágazat 65%-ában reálbércsökkenés következett be. Nem segítette

a nyomdákat, vagy csak kis mértékben a kormánynak az intézkedése, miszerint a foglalkoztatott 25 év alattiak, 55 év felettiak, szakképzetlenek és kisgyermekes anyukák után a cégeknek kevesebb közterhet kellett befizetniük. Így a *negyedik állításunk*: arra irányul, hogy minden munkahelyen legyen írásos bérmegállapodás, hogy a többségnek ne csak álom maradjon az éves bérajánlás. Elégünk van a fekete és szürke munkavégzésből, a zsebbe dugott pénzekből, a cafeteria megvonások „népnevelő alkalmazásából”. Egyébként itt jegyezzük meg: az alkalmazását törvény írja elő és az szerint a cafeteria minden munkavállalónak egyformán adható és nem lehet differenciálni. *Ötödik állításunk*: kemény harcos szakszervezeti vezetőkre van szükségünk akiknek a munkavállalóért, a tagságért végzett hatékony, elkötelezett, munkájuk köszönet és tisztelet érdemel mind a két fél részéről. Mi azzal segíthetünk nekik, ha szorosan melléjük állva demonstráljuk a szolidaritásunkat és összetartozásunkat.

Tagtoborzás indításától eljutottunk az érdemi munkáig: ennek záloga a mozgalom sikeres feltöltés, mert ha lesz kiért, kinek és kivel, akkor a megerősödő strukturális átalakítással együtt, meg lesz az eredmény!

Budapest, 2013. augusztus

Elnökség